

AGNE LIESMA

**Senbaltu
spēka zīmes
un raksti**

JUMAVA

Atbildīgā redaktore *Ieva Heimane*
Tehniskā redaktore *Irēna Soide*
Literārā redaktore *Ligita Smilga*
Korektore *Ruta Šterna*
Fotogrāfe *Eiženija Anna Freimane*

UDK 133
Li 284

- © Apgāds "Jumava", izdevums latviešu valodā
- © Agne Liesma, teksts, raksti un zīmes
- © Eiženija Anna Freimane, foto

ISBN 978-9934-11-304-8

www.jumava.lv
www.gramata24.lv

Izdevējs — apgāds "Jumava", Dzirnāvu ielā 73, Rīgā, LV-1011
Iespiests SIA "MicroDot"

Es vienmēr domāju par to, ka mana iekšējā un ārējā dzīve pamatojas uz citu ļaužu, gan dzīvo, gan mirušo, darbiem un domām. Tādēļ man jāpaplašina sevi, lai dotu pasaulei tikpat, cik saņēmu un turpinu saņemt.

Alberts Einšteins

Ievads

Sākšu savu stāstu ar savādu notikumu 1997. gada rudenī.

Kādu nakti pamodos un manīju uz tējas galdiņa savādu spīdumu. “Laikam neesmu nodzēsusi sveci!” nodomāju un devos uz gaismas pusi. Tomēr ieraudzīju tikai trīs saritinātas Lielvārdes jostas. Iededzu gaismu un sapratu, ka jāatritina tieši sarkanbaltā Lielvārdes josta. Raksti slidēja cits aiz cita, un tad es

ieraudziju to, kas bija šīs vīzijas iemesls. Paņēmu lapiņu un uzskicēju redzēto. Tas bija sākums.

No rīta pamostoties, naktī redzētajam "sapnim" nepievērsu uzmanību līdz brīdim, kad ieraudzīju uz galda atritināto jostu un blakus tai lapiņu ar zīmējumu. Pār muguru pārskrēja drebuļi. Nojautu, ka manā dzīvē ir noticis zīmīgs pagrieziens. Nekas vairs nebūs, kā bijis, un nav zināms, kas mani gaida nākotnē.

Ar parastu lodīšu pildspalvu pusnaktī pierakstītais kļuva par pirmo un visnozīmīgāko rakstu ne tikai manā dzīvē. Lūk, tā sākās mans rakstu rakstītājas ceļš.

Esmu sapratusi, ka viss iepriekš apgūtais juveliera profesijā, aušanas, adīšanas, šūšanas prasmē ir bijis nepieciešamais pamats, uz kā balstīt rakstu rakstīšanu. Zelta stūrakmeni manā Burtnieka pilī ielikusi vecvecmāmiņa Maija Bērziņa. Viņa bija diža audēja, jo pirms simt gadiem uzauda ļoti neparastu Lielvārdes jostu. Ar gudru padomu un Dieva svētību šo jostu vecvecmāmiņa ielika man šūpulī, un pēc četrdesmit gadiem tā sāka mirdzēt naksnīgajā Rīgas dzīvoklī.

Priecājos par iespēju nodot jūsu vērtējumam manis rakstītos rakstus, kuri veidoti no senbaltu zīmēm.

Aicinu jūs ceļojumā pa bezgalīgo un burvīgo seno baltu zīmju rakstu un dainu pasauli.

Es rakstīju tos rakstiņus,
Ko Saulīte rakstījus'.

Met, Dieviņi, Dieva krustu
Pār to manu dvēselīt'.
Cel, Dieviņi, stipru sētu
Apkārt manu augumiņ'.
Apsedz, Dieviņ, manu sētu
Ar sudraba villainit'.
Man ir Dieva padoms, palīdzība un svētība!

Vēlos iesākt savu vēstījumu ar rakstu, kurš tapa no pirmās zīmes Lielvārdes jostā.

Šo rakstu es nosaucu par Atslēgu. Ja šādu rakstu pieliek pie sienas pretim ieejas durvīm, ļaunums nespēj ienākt. Līdzīgu funkciju Atslēga pilda, turot to pie sevis.

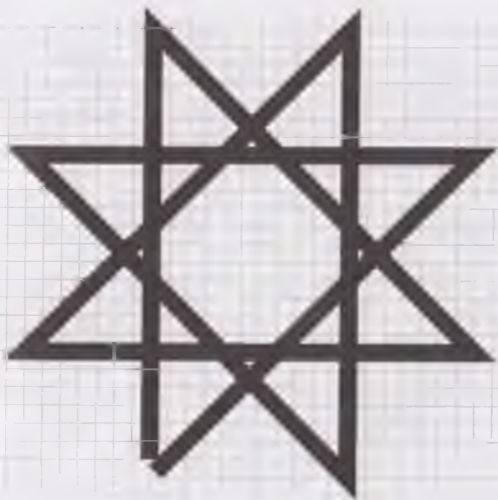

Arī šis raksts kalpo kā atslēga. Atslēga, kura atver vārtus uz saikni ar augstākiem spēkiem, un Auseklis kalpo par slēdzeni.

No tālienes jau pazinu
Dieva jātu kumeliņ'.
Zelta segli mugurā,
Sidrabiņa iemauktiņ'.
Pie segliem saule lēca,
Iemauktos mēnestiņš.
Pavadiņas galiņā
Auseklītis ritināj'.

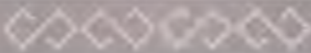
Auseklis

Auseklim ir vairāki nosaukumi: Rīta zvaigzne, Vakara zvaigzne, Venera, Aurora. Auseklim piemīt ļoti liels enerģētiskais spēks. To izmanto daudzās sadzīves jomās. Svarīgi, lai zīme būtu uzrakstīta pareizi.

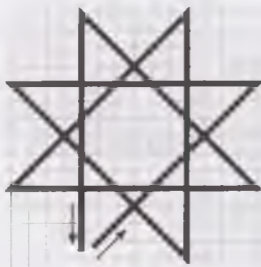

I — Šis variants nav pareizs, jo dominē taisnais — nāves krusts.

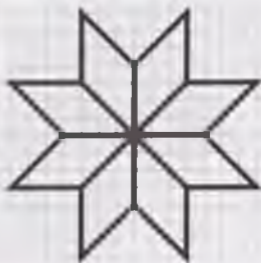
II — Arī šis variants nav pareizs, jo abi krusti — gan taisnais, gan slīpais — ir vienādā garumā un šādā gadījumā taisnais krusts “nokauj” slīpo krustu.

III — Šis ir pareizais Auseklis. Zari veido slīpo krustu. Jāatceras — nepareizi uzrakstīta zīme nes nelaimi.

Ausekļi iedalās izvilktajos un neizvilktajos Ausekļos un pildītajos Ausekļos.

Izvilktais

Pildītais vai
neizvilktais

Izvilktais Auseklis vairāk piemērots meditācijai. Turot acu augstumā, sūtiēt savu nogurušo, stresaino enerģētiku pastaigā pa Ausekļa zaru taciņu, un jūsu enerģētika, izceļojusies pa šādu zīmi, iznāks ārā atpūtusies un mierīga.

Pildītais Auseklis. Šāds Auseklis ir vairāk domāts kā enerģijas avots. Kādas — tas ir atkarīgs no krāsas un tehnikas, kurā raksts izpildīts. Svarīga nozīme ir zīmēm, kuras papildina rakstu. Šīs zīmes gan tīra, gan uzstrāvo jūsu enerģētiku.

Ausekļi pilda arī “sarga” funkcijas. Maziņš Auseklītis dokumentu mapes stūrī kalpos kā seifa atslēga pret svešām, ziņkārīgām acīm. Tāpat divi Ausekļi, pareizi novietoti pie datora vai uz līdzīgas ierīces, “uzsūc” negatīvo enerģētiku. Arī ar televi-

zora starojumu var cīnīties, izmantojot Ausekļus. Tāpat pareizi sastādīta rakstu zīme mazina citu tehnisku iekārtu negatīvo izstarojumu.

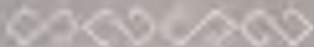
Skolēniem palīdz vieglāk apgūt mācību materiālu.

Spēcina gaišredzību, tīra un sargā septīto čakru.

Sakārto domas pirms nopietnu lēmumu pieņemšanas.

Labs palīgs cīņā ar “zaļo pūķi”.

Šāds raksts palīdz atbrīvēties no ikdienas rutīnas.

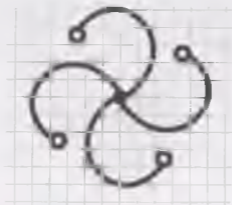

Šis raksts domāts meditācijai. Sūtītā enerģētika ceļos gar četrām zīmju mājām, kuras izvietojušās pa perimetru. Taciņa ved gar Dzīvības zīmi, Dieva zīmi, Māras krustu, Mārtaņa krustu un nonāk Dārziņa zīmē, kuras centrā ir Laimas krusts.

Laimas krusts, Ugunskrusts, Pērkona krusts, Kāškrusts

Par **Kāškrustu** šo zīmi sauc tādēļ, ka, “griežoties” Dieva krustam, zari noliecas un veidojas kāšīši.

Saskaņā ar zinātnieku atzinumiem mūsu galaktika veido šādu zīmi. Vienā no kāsiša galiem atrodas mūsu Saules sistēma. Kā apliecinājums tam ir daina:

Kam tās vaska dzirnutiņas
Skaidr' ozola galiņā?
Dieva dēla dzirnutiņas.
Saules meita malējiņa.

Laimas krusts, kura katra zara galā ir zaļa zvaigzne — Saules zīme. Šo rakstu papildina divas Dzīvības zīmes un divi mazie Laimas krusti. Rakstam jābūt novietotam romba veidā.

Otrs nosaukums — **Pērkonkrusts**. Bieži cilvēki to saista ar agresiju, ļaunumu. Mums jāsaprot, ka zīme nav vainīga pie fanātisku nacistu varasdarbiem, bet tas lai paliek sociālo vēsturnieku ziņā. Mēs runāsim par senbaltu dievību — Pērkonu. Viņam ir veltītas daudzas dainas.

Pērkons ir Dieva gribas izpausme, tiesas spriedējs:

Sper, Pērconi, sausu koku,
Liec zaļam salapot.
Sodi, Dievs, ļaunus ļaudis,
Dod labiem padzīvot.

Pērkona pārziņā ir debesu spēki. Tapēc balti to pielūdza.

Pērkons brauca pa jūriņu
Putojošā laiviņā.
Brauc, Pērconi, Vidzemē
Rudzus, miežus apraudzīt.
Vidzemnieki gauži lūdz,
Rudziem asni novītuš'.

Bet, ja draudēja negaiss, viņi mācēja turēties pretī.

Laimas krusts, kuru papildina četras Saules zīmes un mazais Laimas krusts. Vidū zili sudrabortā krāsa simbolizē cerību un atdzimšanu kopā ar Saules enerģiju.

Pērkons jāja svina ķēvi,
 Gar jūrmaļu ģeirodams.
 Jūrasmalā dzelžu stabi,
 Tur tu vari kapāties.

Ugunskrusts. Uguns sadedzina un atjauno, rada un pār-
rada. Dod siltumu un gaismu. Jūs teiksiet: “Māras krustu arī
zina par Ugunskrustu? Kā tad tā?” Šeit ir līdzība tikai nosau-
kumā. Laimas krusts ir ēteriskās, neredzamās uguns simbols,
bet Māras krusts — attiecināms uz materiālo pasauli*. Tāpat
Māras krustu vairāk nēsāja sievas, bet Laimas krustu — vīri.

* Paskaidrojums sadaļā “Māras krusts”.

Senbaltu rituāli, kuri ir saglabājušies līdz mūsdienām, svīnamās dienas, zintnieciskās darbības, svētki nav iedomājami bez ūdens, akmens un uguns. Bez uguns nevar pastāvēt dzīvība, tādēļ to cienīja un godāja. Bez uguns nebija ne siltuma mitekļi, ne ēdiena galdā. Akmens iezīmēja darbības vietu.

Ne sunīša es nespēru,
 Ne uguns pagalītes.
 I' sunītis Dieva laists,
 I' uguns pagalīte.

Rituālās darbībās vienmēr ir klāt uguns, kas ir Laimas izpausme. Ar uguni Laima attīra cilvēka astrālo ķermeni.

Sakūrām ar tautieti
 Bērza malkas uguntiņu.
 Ja tā dega koši, rāmi,
 Tad mēs mīļi dzīvosām.
 Ja tā dega sprēgādama,
 Kausimies, rāsimies.

Laima atbild par ēterisko pasauli, arī uguns ir enerģija, kuru grūti aptaustīt, to var sajūst un redzēt. Tādēļ Ugunskrusts ir Laimas krusts.

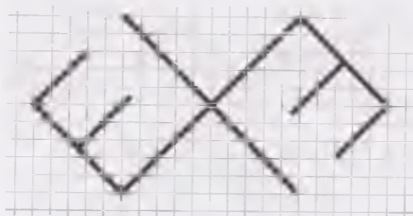
Es guntiņas sakūros
 No deviņi žagariņ'.
 Sildās Dievs, sildās Laima,
 Mana mūža licējiņi.

Laima ir likteņa licēja gan bērnam, gan jaunam, gan vecam.
Tomēr visa lēmējs ir Dievs.

Dieviņ, tavu lēmumiņu,
Laimiņ, tavu padomiņ'.
Meita biju, sieva tiku,
No sieviņas māmuliņ'.

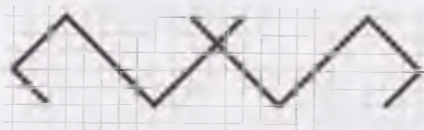
Laimas krustu var redzēt daudzos rakstos. Laimas krusts var būt nošķelts.

Nošķeltais Laimas krusts

Šādu zīmi izmanto jostās, kur tiek nošķeltas arī citas zīmes. Zīmēm nošķel daļu, noslēpjot to no svešām acīm, jo visiem nav jāzina, kas tā patiesībā par zīmi. Daļēji slēptie Laimas krusti ir redzami ļoti daudzos jostu un izšuvumu rakstos.

Līdzīgi ir ar Slēpto krustu.

Ja sakrusto divus Zalkšus, izveidojas Laimas krusts. Tāpat jārikojas ar Mārtiņa krustu un Vēža zīmi. Mūsu senči zināja, kā maldināt tumsas spēkus, nezaudējot Dieva gaismu.

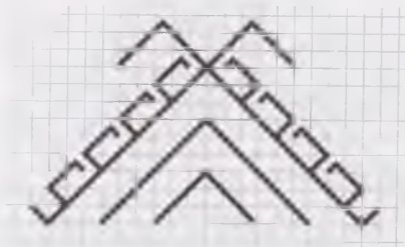

Mārtiņa krustam piemīt arī Laimas spēks.

Vēža zīmē ir iekļautas vairākas pamatzīmes. Var atrast Dieva zīmes, Māras zīmes, Saules zīmi u. c.

Slēptais Laimas krusts

Ja savieno "āķīšus", kas izvietojušies uz Dieva zīmes ma-
lam, izveidojas divi Laimas krusti.

Bet šajā rakstā ir paslēpušies veseli četri Laimas krusti.

Šāds Laimas krusta raksts vērs ceļu nākotnes nodomiem, jo pa perimetru ir izvietotas Laimas slotiņas un zilā ir cerību krāsa.

Laimas slotiņas

Šī zīme ir domāta daudziem nolūkiem. Tā sastāv no trim daļām, kur iespējams ierakstīt kādu no zīmēm vai krustiem, un divām **slotiņām**, kuras “saslauka” un “savāc” enerģiju, novirza to uz zīmi, kas atrodas vidusdaļā, pastiprinot to. Vidējā zīme darbojas kā enerģijas noliktava, no kuras vienmēr var papildināt spēkus. Laimas slotiņas ir ar **Saules zīmi**.

Zin Dieviņš, zin Laimiņa,
Kur Saulīte nakti guļ.
Vidū jūras saliņā,
Zelta niedres galiņā.

Lai saglabātu savāktu enerģētiku un izveidotās saites, kuras radušās starp diviem cilvēkiem vai starp sadarbības partneriem, vislabāk vidusdaļā ierakstīt pildīto **Ausekli**, kas simbolizē vairogu, sargātāju.

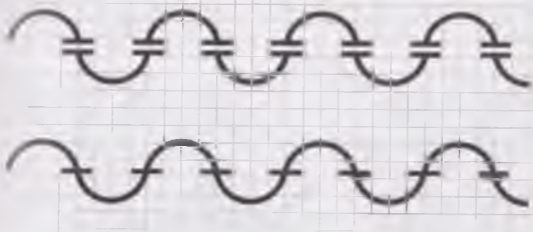

Dieviņ, tavu likumiņu,
Laimiņ, tavu lēmumiņu!
Svešs ar svešu satikās,
Miļi mūžu nodzīvoja.

Lai varētu smelties no gudrību avota un gūtu padomu dažādām dzīves situācijām, jāizmanto **Dārziņa** vai **Akas** zīme. Īpaši palīdz skolēniem un studentiem mācībās.

Laimas laipas

Laimas laipu uzdevums ir turēt līdzsvarā šo sauli un aizsauli, pagātni un nākotni. Tāpat līdzsvaram ir jābūt starp bagātību un nabadzību, starp slinkumu un čaklumu, starp laimi un nelaimi.

Lai būtu līdzsvars, ir jāprot godam un ar prātu laipot pa dzīves laipām.

Laima gāja ar Nelaimi
Pa vienāmi laipiņām.
Ej, Laimiņa, tu pa priekšu,
Grūd Nelaimi ūdenī.

Laimas laipas norāda uz tikumību un senču godāšanu.

Tēvu tēvu laipas mestas,
Bērnu bērni laipotāji.
Tā, bērniņi, laipojat,
Ka pielika mūžiņam.

Laimas skujiņas

Laimas skujiņas ir sastopamas gandrīz visos senbaltu rakstos gan adījumos, gan izšuvumos, gan audumos un, protams, keramikā.

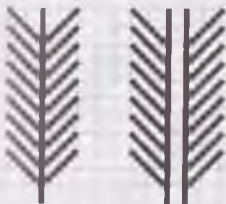
Laimas skujiņas simbolizē Laimas taciņu, tās ir Laimas pēdiņas. Šādas pēdiņas "aptek" dažādus apgērbus, kreklus, villaines, cimdsus, zeķes, traukus, instrumentus u. c.

Tāpat Laimas skujiņas-taciņa domāta, lai pasargātu cilvēku no kļūdām un brīdinātu no netikumiem.

Ej, Laimiņa, tu pa priekšu,
Es tavās pēdiņās.
Lai kājiņa nenoslīda
Nelaimītes celiņā.

Laimas žagariņš

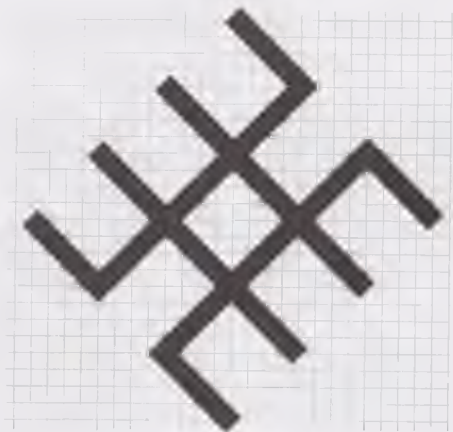
No skata Laimas žagariņš līdzinās Laimas slotiņām. Atšķirība ir vertikālajā līnijā, kas satur zariņus vai skujiņas un veido trīszaru galotnīti.

Šāda rakstu zīme palīdzēs nostiprināt savstarpējās personiskās attiecības vai arī darījuma saites.

Dzīvības zīme

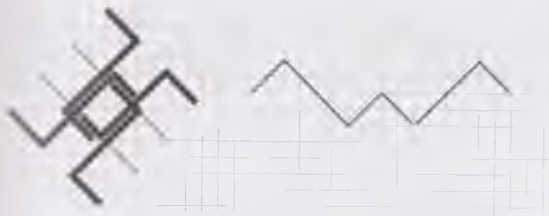

Šī ir vispiesātinātākā zīme salīdzinājumā ar citām pamatzīmēm un krustiem. Visas zīmes ir iepītas Dzīvības zīmē. Tādēļ tās darbības lauks un spējas ir ļoti plašas. Šai zīmei nav vajadzīgi papildu žuburi enerģētiskās iedarbības pastiprināšanai. Tādēļ, rakstot šo zīmi, man nekad nav bijis redzējums tai kaut ko lieku kabināt klāt.

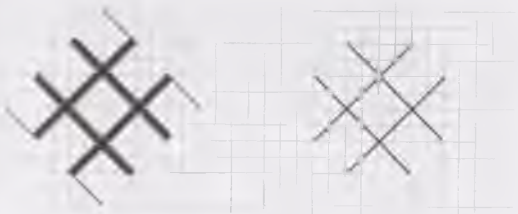
Dzīvības zīmi var redzēt uz daudziem seniem sadzīves priekšmetiem arī Lielvārdes jostas rakstā. Ar šīs zīmes palīdzību var veikt lielas lietas. Protams, Dzīvības zīmei ir jāstāv uz vienas "kājas" un "jākrīt" pa Saulei jeb pulksteņa rādītāja virzienā. Šāda zīme jātur zem spilvena, zem gultas.

Zīmes, kuras veido Dzīvības zīmi.

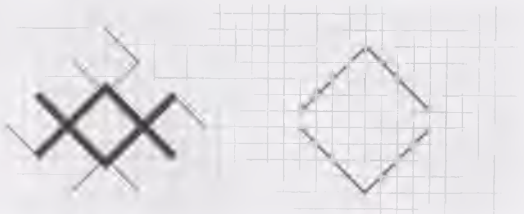
Četras Zalkša zīmes

Dārziņa vai Akas zīmes

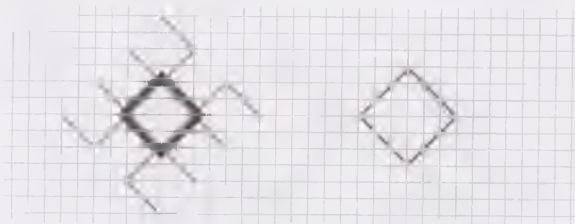

Dieva un Māras zīmes

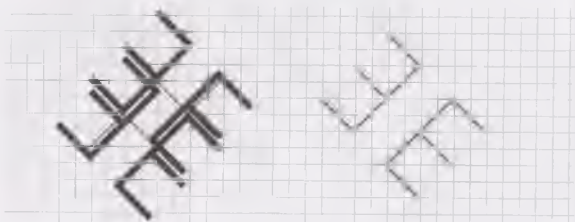

30

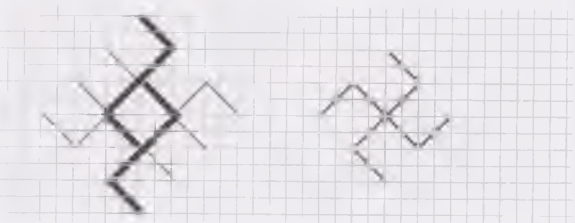
Saules zīme

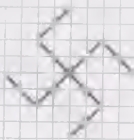
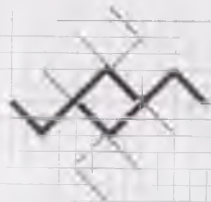
Četras Mēness zīmes

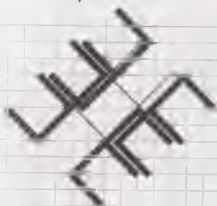
Laimas krusts — Pa Saulei

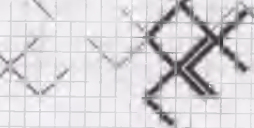
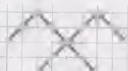
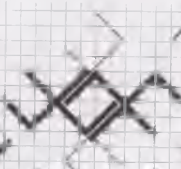
Laimas krusts — Pret Sauli

Divas Ūsiņa zīmes

Astoņas Jumja zīmes

33

Aprakstu par katru zīmi var izlasīt attiecīgajās nodaļās.

Dzīvības zīme atbild par pirmo čakru, par Dzīvības čakru.

Dzīvības zīmi var rakstīt dažādās krāsās. Tās ir atkarīgs no tā, kāda krāsa jums ir nepieciešama. Dzīvības zīme labi palīdz pret galvassāpēm. Ar Dzīvības zīmi var atgūt enerģētiku vai noņemt, ja tās ir par daudz. Ar Dzīvības zīmi var bloķēt āderes.

Šāda Dzīvības zīme mazinās galvassāpes, dos Māras enerģiju un aizsardzību. Laimas krusti dos prāta skaidrību, Jumja zīme sargās atgūtos spēkus.

Jumja zīme

Jumis ir spēcīga aizsardzības zīme. Tā atbild par materiālo vērtību sargāšanu un vairošanu. Visbiežāk Jumi lika saimniecības ēku korē, lai gan arī dzīvojamās mājas rotāja ar Jumi, jo galvenais uzdevums ir sargāt labklājību un to pavairot.

Dieva dēli namu dara,
Zelta spāres spārēdam'.
Saules meitas cauri gāja,
Kā lapiņas drebēdamas.

Jumja uzdevums ir rūpēties par ražīgumu un auglību. Mūsdienās Jumis atbild par efektīvu agrotehniku, kā uz mazāka zemes gabala izaudzēt lielāku ražu. Zīmes izmantošana arī veicina dvīņu un triņu dzimšanu.

Es metīšu Jāņu zāles
Jāņu tēva tīrumā.
Audzē, Dievs, divas vārpas
Viena stiebra galiņā.

Jumim nesa ziedu, to godāja un cienīja. Gatavoja Jumja amuletus. Lai pagatavotu amuletu, jāatrod dubultaugļķermenis — saauguši rieksti, sēnes, zīles, ziedi — un tas jāsakaltē. Protams, tās var būt vārpas. Mana vecmāmiņa neļāva apēst ogas, kuras bija saaugušas, lai nerastos bērni, kurus sauc par Siāmas diviņiem. Tātad ar šo zīmi jārikojas saprātīgi. Ne vienmēr dubults ir labs.

Māras maize, Dieva galds.
Mūsu pašu pelnījums.
Lai izauga trejas vārpas
Viena salma galiņā.

Lai saprastu šo dainu, Jumja zīmi vajag sadalīt, un tad izveidojas trīs Dieva zīmes.

Apgrieztais Jumis. Šāds Jumis simbolizē nomiršanu. “Nomirušie” augi dod iespēju dzīvot jauniem augiem. Tādēļ Jumi var uzskatīt par atdzimšanas, pārdzimšanas simbolu.

Aplūkojiet šādu raksta rindu.

Vai neizskatās pēc lidojoša putna? Domāju, ka Jumi droši var saukt par senbaltu Fēniksu.

Vēl mūsdienās dzīvojamām un saimniecības ēkām var redzēt jumta korē Jumi. Eiropas ziemeļos, pie Sanktpēterburgas, Karēlijā, Murmanskas apgabalā un citur, gandrīz visas ēkas rotā jumta zīme. Protams, tā ir nedaudz pārveidota un vietējās tautas to dēvē citādi, piemēram, “Koçok” (kumeliņš), bet enerģētiskā nozīme un vērtība no tā nemainās.

Visnozīmīgākais Jumja uzdevums ir sargāt un saglabāt ievākto ražu. Tas nozīmē saimes izdzīvošanu un labklājību.

Bieži Jumi iecirta virsdurvē kopā ar Mārtiņa krustu, jo ļaudis ticās ne tik vien kā izdzīvot, bet sasniegt arī pārticību un labklājību.

Daudzos rakstos Jumis atrodas kādas zīmes "korē". Šai gadījumā tas ir Mārtiņa krusts.

Mārtiņa krusts

Mārtiņa krusts ir Jumja zīmes atvasinājums. Tas ciešāk saistās ar materiālo labklājību. Mārtiņa krusts atbild par ražīga darba rezultātiem, kas nestu peļņu. Ar Mārtiņa krustu iezīmēja precī, kuru veda uz tirgu maiņai vai pārdošanai.

Mārtiņu vienmēr turēja godā un slavīnāja to.

Mārtiņam gaili kāvu
Deviņiem cekuliem.
Tas sukāja, tas baroja
Manu bērū kumeliņu.

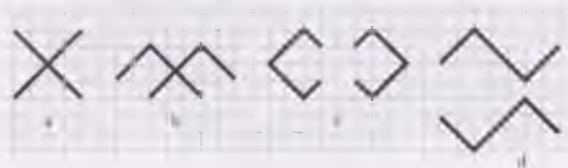
Mārtiņa diena bija un ir svinama diena, jo tas ir laiks, kad atskatīties uz paveikto, novērtēt izaudzēto un ievāktu ražu. Cik jāpatur saimes vajadzībām, ko var vest uz tirgu. Vienmēr Mārtiņa tirgi bijuši viskrāšņākie. Te varēja palielīties ar izaudzēto, apbrīnot citu veikumu, slēgt darījumus, padīzoties meitu vai puīšu priekšā, noskatīt izredzēto.

Kas tur dīc, kas tur rīb
Ap to manu istabiņu.
Mārīņš gaili dancī veda,
Ap istabu tekādams.

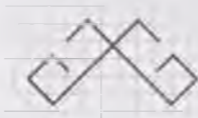
Šodien Mārīņa krusts jātur makā. Veikalniekam — pie kases aparāta. Jūs taču zināt ticējumu “Nauda nāk pie naudas”.

Dieviņam ir zaļa roka,
Man bij zaļa ķeselīt’.
Ko Dieviņš man iedeva,
To ieliku ķeselē.

Mārīņa krusts ir salikums no vairākām zīmēm, un tajā ir apvienojušās šo zīmju īpašības.

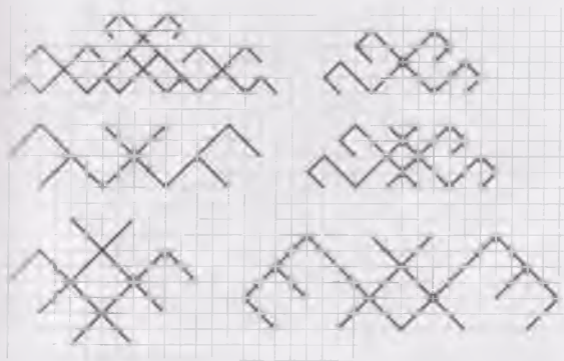

- a — Dieva krusts
- b — Jumja zīme
- c — divas Mēness zīmes
- d — divas Zalkša zīmes

Šāds ir Mārtaņa krusts.

Tas var būt papildināts ar zariem un žuburiem.

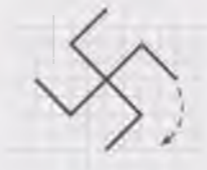

Šādā veidā atvasinot un papildinot Mārtaņa krusta pamatkrustu, var veidot savu personisko rakstu.

Tā kā Mārtiņa krustā ietilpst divas Zalkša zīmes, no tām var izveidot Laimas krustu, ja vienu Zalkša zīmi apgriež otrādi.

Līdz ar to Mārtiņa krustam piemīt arī Laimas īpašības.

Šādu Laimas krustu var nosaukt par Arklu. Arkls uzar zemi jaunai ražai. Laimas Arkls palīdzēs izveidot labdabīgu pamatu kādai novitātei un veiksmīgi realizēt ideju. Tā kā atklāti nēsāt Laimas krustu zināmu apsvērumu dēļ nebūtu gluži pareizi, var izveidot slēpto Laimas krustu Mārtiņa krusta ietvarā. Svarīgi, ka jūs zināt, kādas enerģijas ir iekļautas rakstā.

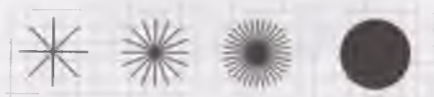

Šo rakstu veido četri Mārtiņa krusti, četras Dieva zīmes, centrā ir Saules zīme, un Mārtiņa krustus rotā četras Zvaigznes zīmes.

Saules krusts, Staru krusts, Zvaigznes zīme

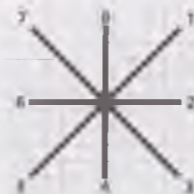

Zvaigznes zīmei piemīt Saules īpašības, jo katra zvaigznīte debesīs varbūt ir tāla saule. Ja Zvaigznes zīmei vairākkārt palielinās staru skaitu, beigās tie saplūdis un izveidosies Saules zīmes pamatforma — aplis.

Šķērsu stīgas pa ceļiem'i,
Šķērsu zvaigznes debesīs.
Ar Dieviņa palīdzību
Visam varu cauri iet!

Staru krustā slīpais krusts dominē pār taisno krustu.

Stari 1-5 un 3-7 ir garāki un veido Dieva krustu, Zelta krustu, kas simbolizē dzīvību.

Stari 6-2 un 4-8 ir īsāki un veido taisno, miera stāvokļa krustu, kas simbolizē nāvi.

Es redzēju Zelta krustu
Vidū gaisā grozāmieš.
Dieviņ, tavu padomiņu,
Ka zemē nenokrita.

Ja jūs labi apskatījāt Staru krustu, tad saskatījāt līdzību ar krustdūrienu. Šādā veidā vēl šodien izšuj ne tikai tautas tērpu detaļas, bet arī apbrīnojami skaistas gleznas.

Šādas zīmes strādā kā vairogs konkrētam cilvēkam. Šī Zvaigznes zīme, kuras pamatu veido Auseklis, vairāk der meditācijai. Jūsu sūtītā enerģētika sāk ceļu pie Dieva zīmes, tad pie apgrieztā Jumja, pie Zvaigznes, Ūsiņa, Jāņa, Māras zīmes, pie Jumja, tad pie Mārtiņa krusta un atgriežas pie Dieva zīmes.

Akas zīme, Dārziņa zīme

Akas zīme ir ļoti daudzpusīga. Šo zīmi sauc arī par Ozolu, Ozoliņu. Tas simbolizē Pasaules koku. Šāds koks figurē visās kultūrās. To dēvē par Kosmisko koku, Likteņa koku. Arī koku sugas var būt dažādas. Bet kopīga ir simboliskā nozīme — Visuma koks. Sīkāk par to var izlasīt Ivara Vika publikācijās.

Aka figurē ļoti daudzu tautu teikās un pasakās. Ta kalpo kā vārti uz citu pasauli. Mēs zinām pasaku par Maiju un Paiju. Arī vācu tautas pasakā akā nonāk vārpstiņa, kuru dodas meklēt bārenīte.

Krievu tautas pasakā pie vainas ir spainis un bārenītei jādodas to atgūt, bet citā pasakā ragana, iekārdinot zaldātu ar bagātībām, sūta to pēc šķiltavām. Morāle ir viena: katram pašam jāpieņem lēmums par savu turpmāko likteni. Aka ir gudrības un izziņu avots, no kura smelties senču uzkrātās garīgās bagātības. Šīs bagātības šai zīmē simbolizē Saules zīme.

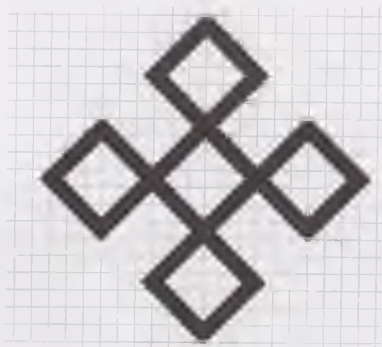

Akas zīmi sauc arī par Dārziņa zīmi. Dārziņa kā žoga, sētiņas funkcija ir sargāt tā vidiņā iesēto, iestādīto, ierakstīto. Šī zīme bieži sastopama jostās un veido Saules dārzu, zaroto Saules dārzu.

Dārzu dārzs

Šī zīme veidojas no Dārziņa zīmes un Saules zīmēm. Šī zīme ir atainota dainā:

Kas kaitēja man dzīvot
Augstajā kalniņā.

Vienai no Lielvārdes jostām sākuma posms ir rotāts ar šādām zīmēm, kuru nozīme ir visa sākuma sākums. Šādu zīmi vajag ņemt līdzī ceļā.

Es uzsāku garu ceļu,
 Nāc, Dieviņi, līdz ar mani.
 Ja nenāci pats, Dieviņi,
 Dod man savu zobentiņ'.

Šāds raksts sastāv no Dārzu dārza un Zelta krusta. Tātad —
 gudrību avots un Dieva palīgs.

Šāds raksts būs divkārša aizsardzība. Centrā ievieto fotogrāfiju vai ieraksta vārdu vai uzņēmuma nosaukumu.

Šī zīme sargās ceļotāju lielos un mazos braucienos.

Ari šajā rakstā ir divkārsš Darziņš un Aka, kur centrā ir Lai-
mas krusts un pa perimetru visu sargā Zalkša zīmes.

Zalkša zīme

Zalkša zīme ir ciešā saistībā ar Laimas krustu. Grūti pateikt, kura no šīm zīmēm ir primārā. Vai Laimas krusts radies, sakrustojot divas Zalkša zīmes, vai Zalkša zīme radusies, Laimas krustu sadalot. Energētiskajā ziņā abas šīs zīmes ir ļoti spēcīgas.

Zalktis ir gudrības simbols. To bieži lietoja zintniecībā un rituālajās darbībās. Savā ziņā Zalkša zīme attiecas gan uz Laimas, gan Māras zīmi.

Māru dainās bieži simbolizē odze vai čūska.

Melna odze ietecēja
Manā govju laidarā.
Ta nebija melna odze,
Ta bij govju Māršaviņa.

Lai, staigājot pa mežu, netraucētu tā iemītņiekus un nebie-
dētu negaidīta tikšanās ar čušīņu*, noskaidri dainu:

* Čušīņa — čūska. Tā sauca odzi Jūle, mana vecmāmiņa.

Teci, teci, kūlainīt',
 Tev pieder purvi, meži.
 Tev pieder purvi, meži,
 Man tā mīļās Māras zem'.

Interesantu līdzību var atrast ar iņ-jan simboliku.

Iņ — sievišķais, pasīvais.

Jan — vīrišķais, aktīvais.

Šajā simbolā skaidri iezīmējas Zalkša zīme, kura ievilkta Saules zīmē.

Iņ simbolizē zemi — Māru, un

Jan simbols attiecas uz debesīm — Dievu.

Pasaules uzbūves pamatā ir līdzsvarotība. Nosliece uz vienu vai otru pusi — starp dzīvību un nāvi, garīgumu un materialismu, reālo un vizuālo, melno un balto — rada disbalansu, garīgo pagrimumu, bieži pat bojāeju.

Šāds raksts ar Zalkša zīmi un diviem Laimas krustiem palīdzēs atgūt spēkus pēc grūtas darba dienas. Enerģētikas uzņemšanas un saglabāšanas raksts.

Zalkša raksts, kas simbolizē auglību. To pastiprina Dzīvības zīme un Saules zīme, kura ir visos senbaltu rakstos. Šāds raksts simbolizē auglību, sargā grūtnieces.

Saules zīme

Šis ir Saules pamatsimbols. Sauli simbolizē mūsu garšīgākais produkts — Jāņu siers. Tas ir svētku ēdiens, bez kura nav iedomājama visnozīmīgākā svinamā diena visām baltu tautām. Sieru daudzina ļoti daudzās dainās.

Siera, siera, bieza piena,
Sķīsta piena nedodiet.
Tas kludzēja vēderā,
Jāņu nakti līgojot.

Par to, ka arī Pēterdiena bija svinama un godājama diena, liecina šada daina:

Ej projām, Jāņa diena,
Ar mīkstiemi sierīņiem.
Man atnāks Pēter' diena
Ar mīkstiemi plāceņiem.

Arī citas tautas augstā godā tur Sauli un godā ar dažādiem rituāliem. Slāvu tautas svin Masļenicu. Šai dienā goda ēdiens ir bļinas — pankūkas, kas ir zeltainas un apaļas kā Saulīte.

Saules zīmi raksta kā slīpu kvadrātu — rombu:

Saules zīmi var rakstīt arī šādi:

Ar Saules zīmi rotāja ļoti daudzus saimniecības priekšmetus gan ikdienai, gan svētku vajadzībām. Īpaši krāšņas ir saktas, tās ir gan pogas lielumā, gan varenas tasītes lielumā. Vai

esat ievērojuši, kādu Saules zīmi nēsā visi cilvēki? Tās ir pogas, un, ja tām ir četri caurumiņi, tad, pareizi piešujot, izveidojas laba aizsargzīme no Saules zīmes un Dieva krusta.

Bez Saules simbola nav iedomājams Saules koka raksts, kas kalpo kā ģimenes, dzimtas, saimes sargātājs.

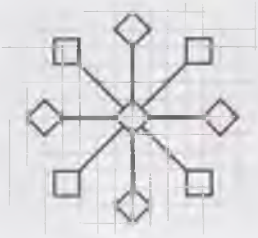
Ja Saules zīmi ieraksta Laimas slotiņā, veidojas Saderības saite.

Uzrakstiet vienā saites galā savu vārdu, otrā izredzētā vārdu, vidū mīļus vārdus vai dainu.

Velkot bluķi apkārt mājvietai vai tīrot telpas ar kadiķiem un svētavota ūdeni, arī jāiet pa Saulei.

Ar Saulīti, pret Saulīti
 Krusta māte vien auklēja,
 Lai tā mana krusta meita
 Kā Saulīte rotājās.

Arī šādu rakstu sauc Saules vārdā, Tas ir Saules krusts. Ir arī otrs nosaukums — Saules rats vai ritenis.

Par Sauli ir ļoti daudz skaistu dainu. Jo Sauli visas tautas tur lielā godā. Jo bez Saules nespēj pastāvēt nekāda dzīvības forma. Īpaši Sauli cildina ziemeļu tautas. Mums ir zīmīgas dainas, kurās aprakstīta dzīvības radišana uz mūsu Zemes.

Dieva dēli, Saules meitas
Pār Daugavu rokas deva.
Ka tie zelta gredzentiņi
Nesabira Daugavā.

Šāda Saulīte atsildīs "nosalušu" sirsniņu.

Šī Saulīte vairāk domāta prāta gaišumam.

Šai Saules rakstā ir vairākas zīmes. Tas pastiprina cita citu. Centrā ir Akas zīme ar Zelta krustu. Visu rakstu ieskauj divpadsmit Mēness zīmes.

Saules simbolus var atrast visur, ja tikai labi ieskatās. Sauli simbolizē dzirnakmeņi, vainagi un, protams, riņķa danči. Riņķa danci rituālos veic ap ugunskuru, kas ir Saules brālis uz zemes.

Viena no spēcīgākajām rituālajām riņķa dejām ir “Bramaņi”. Iekur rituālo ugunsroku no trejdeviņām pagalēm. Nostājas aplī un sadodas rokās, veidojot ķēdes tvērienu. To sauc par dubulto ķēdi. Arī kustības ir īpašas. Soļus sper Zalkša rakstā. Šādu rituālu veic īpašās enerģētiskās dienās. Svarīgi, lai dalībnieki būtu vienoti.

Saules vārds skan teicienā ar īpašu jēgu — “Griezties pa saulei vai pret sauli”. Mēs to saprotam kā virziņanos pulksteņa rādītāja virzienā vai pret to. Lai gan mūsu bērniem grūti saprast arī šo, jo ļoti maz palicis pulksteņu ar ciparnīcu.

Mēness zīme

Mēness zīme rakstos ir sastopama ļoti bieži. Īpaši Saules kokā.

Mēness zīme ir dzimšanas un miršanas, augšanas un dilšanas simbols.

Mēness ir Saules vietnieks naktīs.

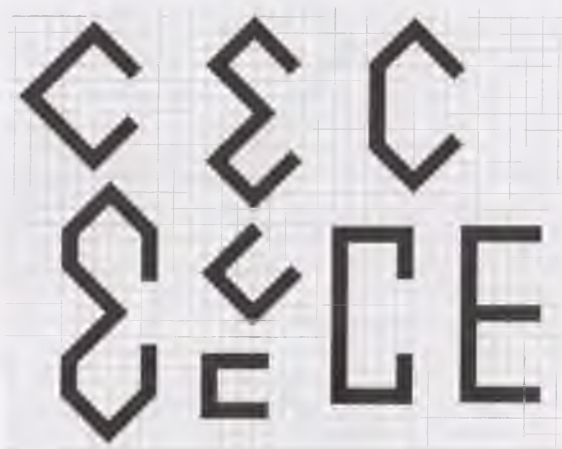
Dieviņ, tavu likumiņu,
Gaiša diena, gaiša nakte.
Dienu gaiša Saule spīd,
Nakti gaiša Mēnesnīca.

Mēnesim aizsenos laikos bija milzīga nozīme cilvēka sadzīvē. Jo ceļus neapgaismoja ne laternas, ne lukturiši un bija jāpaļaujas vienīgi uz Mēness gaismu, kas bieži glāba no nomaldīšanās un pat bojāejas. Mēnesi bieži sauca par nakts karavīru, uzraugu vai sargātāju.

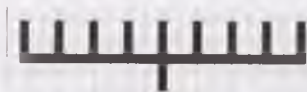

Mēnestiņš, karavīrs,
 Uz ūdeņa līgojās.
 Dieviņ, tavu likumiņu,
 Ka negrima dibenā.

Mēness zīmes var būt arī sazarotas.

Noliekot Mēness zīmi līmeniski un izveidojot zīmju rindu, veidojas jauna zīme — **Dakša**.

Dakša ir zīme, kas sargā pret dažādiem tumsas spēkiem. Šo zīmi visbiežāk izmanto Saules kokā. Ne velti Mēnesi salīdzina ar karavīru, sargātāju, aizstāvi.

Ūsiņa zīme

Ūsiņa zīme sastāv no divām Mēness zīmēm un Saules zīmēm.

Ūsiņa uzdevums pavasarī ir vest Saulīti kalniņā pēc ziemas snaudas. Sākas pavasaris, dabā viss sazaļo, un lopiņus var vest ārā laidarā.

Pār kalniņu Ūsiņš jāja
Ar akmeņa kumeļiem.
Tas atnesa kokiem lapas,
Zemei zaļa āboliņa.

Ūsiņš ir zirgu aizstāvis un aizbildnis. Zirgs bija gan traktors, gan automobilis, gan karavīra palīgs, gan arī pārtika un apģērbs. Tādēļ zirgu turēja ļoti augstā vērtē un īpaši izcēla tā nozīmi.

Nāc, Ūsiņi, nāc, Ūsiņi!
Sen mēs tevi gaidījām.
Zirgi gaida zaļas zāles,
Puiši jauku dziedāšan'.

Pēc sena ticējuma, pavasarī pirmo reizi laižot piegulā, saimniece puišiem deva līdzī cibiņā pantāgu, kā arī cieti vāriņas olas, kuras ielika krūmos par ziedu Ūsiņam, lai zirgi būtu stingri un apaļi.

Šovakar, šovakar,
Jāsim, brāļi, pieguļā.
Nesīsim Ūsiņam
Simtu olu ziediņam.

Ar Ūsiņa zīmēm rotāja zirgulietas.

Ūsiņam ir vēl viena nozīme. Ta ir **Atslēga**.

Aplūkojot šo zīmi, var redzēt zināmu līdzību ar atslēgas galviņu. Jūs iebildīsiet: “Kāda atslēga tais laikos?!” — un jums būs taisnība. Aizsenos laikos atslēga kā reāls mehānisms nepastāvēja, tas ienāca daudz vēlāk. Durvis “slēdza” ar zīmēm un vārdiem. To var redzēt dainā:

Visi meži guņos dega,
Visi ceļi atslēgām.
Ar Dieviņa palīdzību
Visam varu cauri iet!

Senatnē šim rituālam izmantoja rakstus un zīmes. Ziedoja Usiņam olas, bet vēlāk izlīdzējās ar īstām atslēgām un apstai-
gāja ganāmpulku. Tāds rituāls "saslēdza" lopu baru vienkop, lai
tas neizklist.

Zirgu labklājībai bija ļoti svarīga nozīme seno baltu dzīvē.
Tādej zīrgam ir arī simboliska nozīme — Kumeļš. Kumeļš sim-
bolizē prāta spēku.

Ir ļoti daudz dainu par kumeļu. Ir tikai jāatšķir, kur tiek ru-
nāts par dzīvnieku, kur par cilvēka prātu.

Puķu ziedu man kumeļš,
Gaujas putu iemauktiņi.
Caur sedliem saule lēca,
Svešu zemi staigādam'.

Izsenis augstāk par visu vērtēja prāta gaišumu. Tas ir ap-
dziedāts daudzās dainās. Es jums piedāvāju garo dainu.

Tumsa nakte, zaļa zāle,
Laukā laidu kumeliņu.
Migla, migla, liela rasa,
Pazūd manis kumeliņis.

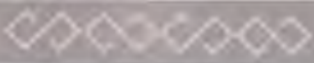
Nu, Dieviņi, tava vaļa,
Nu tavās rociņās.
Nu tavās rociņās
Manis baltis kumeliņis.

Nokrīt migla, nokrīt rasa,
Atrod savu kumeliņ',
Atrod savu kumeliņu
Pie Mēneša mājdurīm.

Mēness ņēma Saules meitu,
Lūdza mani vedējos.
Kā lai eimu vedējosi
Neseglotu kumeliņu.

Saule deva zelta seglus,
Mēness sudrab' iemauktiņus,
Nu varēju droši jāti
Dieva dēlu pulciņā.

Esmu pilnīgi pārliecināta, ka, noskaitot šo dainu, jūs jutīsiet, kā galva kļūst gaišāka un prāts noskaidrojas, ikdienas problēmas kļūst maziņas, maziņas.

Saules koks

Saules koki ir ļoti dažādi. Tomēr tiem ir arī daudz līdzību. Saules koka uzbūvē piedalās daudzas zīmes. Katrai ir savi pienākumi, bet kopā tās sargā ģimeni, rūpējas par dzimtas stiprumu un plaukumu, uztur saimes kuplumu un labklājību.

Šāds Saules koks sargās ģimeni no liekām problēmām, depresijas, naudas trūkuma.

Šis Saules koks derēs ģimenei, kuras spēks pamatā balstās uz sievas pleciem, un Māra nāks palīgā.

Māras krusts, Krustu krusts, Ugunskrusts

Māra ir dievība, kura atbild par visu dzīvo, nedzīvo, reālo, "aptaustāmo", materiālo pasauli, Māras krusts veidojas no pieciem Dieva krustiņiem.

Garīgā — Dieva — enerģija Mārā pārtop par materiālo enerģiju.

Maras krustam zari ir pārsvītroti, noslēgti, norobežoti. Šo

krustu lietoja ļoti plaši. Saimniece pelnos uz nakti ievilka taisno Māras krustu, lai norobežotu uguns iespēju "izmukt" un kaut ko nosvilināt, kā arī lai oglītes saglabātos līdz nākamajam rītam. Tādēļ taisno Māras krustu sauc par Ugunskrustu.

Māra vienmēr ir klāt, kad cilvēks piedzimst un nomirst. Ja nomira kāds no tuviniekiem, senie balti "negauduļoja" un ne-tērpās melnās drānās, jo tas ir brīdis, kad dvēsele atgriežas pie Dieva, un tas nav iemesls pārmērīgai sērošanai. To var atrast daudzās dainās.

Vediet mani dziedādami,
 Nevediet raudādami.
 Lai iet mana dvēselīte
 Pie Dieviņa dziedādama.

Māras taisno krustu dainās dēvē par Veļu māti, Zemes māti, Mēra māti, Kapu māti, Mīra māti (pēdējo Māras nosaukumu var saskatīt slāvu valodā — *мир* — *покой*).

Māras slīpais krusts nozīmē kustību, tātad dzīvību. Uzma-nīgi izpētiet, kādas zīmes jūs nēsājat.

Kur ir kustība, tur ir dzīvība. Šādu Māras krustu dainās sauc par Ūdens, Piena, Lauku, Lopu, Mežu, Vēju un Jūras māti.

Māru dabā simbolizē mārpuķīte, mārīte, mārdadzis, melna čūska, vardīte utt.

Sadzīvē Māra palīdz dzemdībās, kāzās, krustabās, atbild par auglību, veselību, visu dzīvo, atbrīvo snaudošo dzīvību sēklās, sīpolos, čiekuros, riekstos u. c.

Uzvelkot Māras slīpo krustu, Māras zeme sāk dzīvot un rotāties.

Krustu krustām puķes auga
 Miļās Māras dārziņā.
 Kura meita godu tura,
 Tai pin ziedu vainadziņ'.

Uzvelkot uz priekšmetiem Māras krustu, jūs it kā ziedojat to Mārai, attiecīgi par šo ziedu saņemāt pretī svētību un aizsardzību.

Nēsājot Māras slīpo krustu kā amuletu, jūs esat Māras mīlestībā.

Sievietes Māras krustu parasti sprauda kā saspraudi tērpa saturēšanai.

Ļoti daudz Māras krustu gan ieauda, gan izšuva sagšās un villainēs, kas sargāja fiziski un garīgi.

Kur tecēji, miļā Māra,
 Ar to klēpi villainīšu?
 Aiz kalniņa nosaluši
 Simtiem mazi sērdienīši.

Māra uzmana pareizu laika ritumu. Saimnieces raudzījās, lai sviestu kultu pa saulītei, tāpat jākuļ putukrējums, olas, biezpiens, putra utt.

Māras krustu sauc arī par Krustu krustu. Šāda zīme jādēslā slīpā krusta veidā. Māras krustu krusts ir ļoti stipra aizsardzības zīme.

Māras zīmi ievilka daudzos saimniecības priekšmetos. Ar Māras krustu varēja vērt vaļā sievu gudrību lādīti:

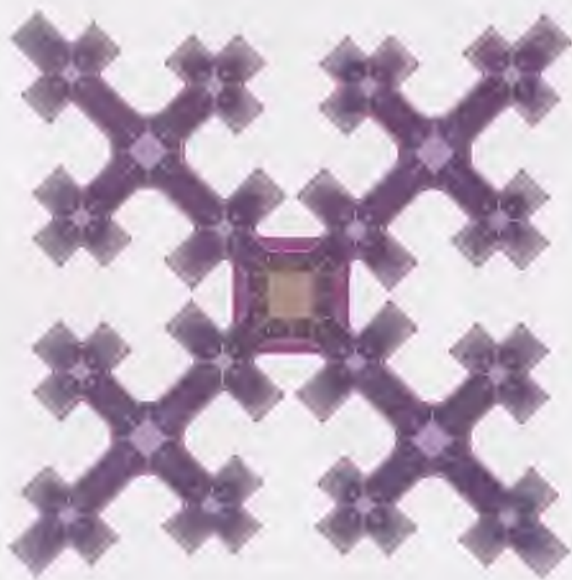
Es rakstīju tos rakstiņus,
Ko Saulīte rakstījus'.
Še krustiņis, tur krustiņis,
Vidū balta atslēdziņ'.
Krustā eju, krustā griezu,
Vaļā vēru atslēdziņu,
Lai uzplauka uguntiņa
Līdz pašām debesīm.

Māra rūpējās par daudzām saimniecības lietām. Saimnieces zina, kā pareizi jāgriež karote, maisot sviestu, kuļot putukrējumu, olas baltumus utt.

Arī maltuvē bija jārikojas pareizi.

Mīļā Māra dusmojās,
Maltuvē ieiedam',
Tur redzēja maltuvīti
Pret saulīti ritinām.

Māras krustu krusts stiprina ģimenes pavardu.

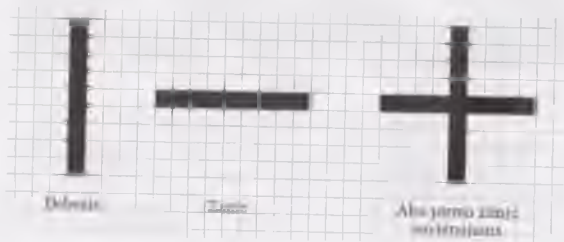
Šāds Māras krustu krusts ir papildināts ar divām Mēness zīmēm un divām Jumja zīmēm, bet raksta pamatā ir Dieva krusts.

Dieva krusts, Zelta krusts, Slīpais krusts

Visuma un Pasaules sakārtotības, mūžīgās kustības, dzīvās aktivitātes zīme.

Sī zīme sastāv no divām taisnēm.

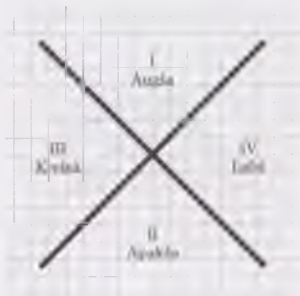
Dievs radīja Debesis (I) un Zemi (II), tad to savienoja (III) un, lai rastos dzīvība, iegriezta to.

Uz Slīpā — Dieva — krusta balstās visi krusti, izņemot Lietuvēna krustu, un vairums zīmju:

Māras krusts	Dzīvības zīme
Laimas krusts	Auseklis
Mārtiņa krusts	Jumis
Staru krusts	Dārziņš
Saules zīme	u. c.

Zelta krustā visas daļas ir vienādas.

I Augša — smalkā, gara, dvēseles pasaule.

II Apakša — raupjās matērijas pasaule.

III Kreisā — zemapziņas pasaule.

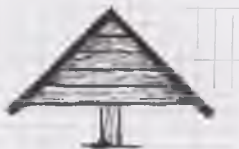
IV Labā — reālās rīcības pasaule.

Dieva krustu “met” visam, gan dzīvajam, gan nedzīvajam, visam, ko vajag sargāt — nodot Dieva rokās.

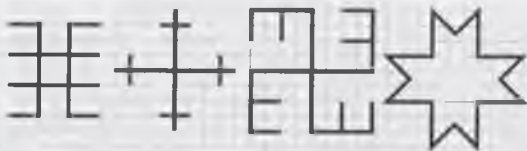
Met, Dieviņi, Dieva krustu
Pār to manu dvēselīti.
Nu, Dieviņi, tava vaļa.
Nu tavās rociņās.
Nu tavās rociņās
Mana balta dvēselīte.

Taisno krustu izmanto tad, ja nepieciešams apturēt kādu pārāk strauju darbību.

Kristietībā šo krustu izmanto kā nāves un padevības simbolu. Kapsētās to izmantot sāka ar iekarotāju ienākšanu. Senbalti savus aizgājējus kremēja un apbedījumos izmantoja Dieva zīmi. Šādas zīmes vēl tagad var atrast vecās lauku kapsētās, kapu kalniņos.

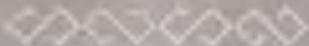

Šādus apbedījumus sauc par Uguns kapiem. Ja kāda zīme balstās uz taisno krustu, piemēram:

tad, labākajā gadījumā, šāda zīme nestrādās. Gribat vai ne, bet ar laiku tā virzīs visu uz panīkumu, iznīcību un nāvi. Tāpat kā cilvēkam ir pareizi jāēd, jāgērbjas un jāuzvedas, ir pareizi jālieto un jānēsā rotas un zīmes.

Aplūkojiet, kā virzītas zīmes uz jauniegādātajiem amuletiem, medaljoniem, piekariņiem, rotām utt. Ja zīmes balstās uz taisno krustu, **nevalkājiet!** Ja nevarat pārtaisīt, labāk izmetiet bez žēlastības, bet, ja ir iespēja pārveidot (to var uzzināt pie rakstu un zīmju lietpratēja), dariet to. Kad viss ir paveikts tehniskajā ziņā, obligāti nepieciešams veikt zintniecisku rituālu. Tas attiecas arī uz iegādātu vai dāvinātu rotu, kurai ir pareizās zīmes. Rituālu veic zintnieka vadībā ar īpašām amuleta piesaistīšanas darbībām. Tā ka nav nemaz tik vienkārši — uzliec kaklā tikko nopirkto karulīti, un viss būs kārtībā. Tas pats ir arī ar zīmju rakstiem. Es izveidoju rakstu konkrētai personai vai iestādei, tāpat kādam personiskam individuālam pasūtījumam.

Šāds raksts īpaši palīdzēs sargāt veselību.

Arī šis raksts rūpēsies par veselību.

Pirmajam rakstam pa perimetru rit Māras liklocis. Bet otrā raksta "zieda" lapiņas pilda Māras skujiņas.

Māras zīme

Māras zīme, tāpat kā Dieva zīme, ir veidota no taisnleņķa trijstūra — 90° , kura virsotne vērsta uz leju. Māras pārziņā ir zeme un viss, kas atrodas uz zemes, zemē un zemzemē. Māras aizgādībā ir visa materiālā pasaule. Tas, ko var “aptaustīt”, viss reāli esošais. Māra ir mātišķā dievība. Māras simbols atgādina sievietes klēpi vai divas pavērtas plaukstas. Senatnē tieši šādā formā veidoja šūpulīti, nevis bezpersoniskas kastes veidā. Par šādu Māras šūpuli liecina fragments no garās dainas “Bramaņi”.

Atskrēja bitīte, paņēma vienu,
Aiznesa Miļmāras šūpulē.

Māras zīmi nācās slēpt no svešzemju ieobraucējiem, kuri kategoriski noliedz senbaltu kultūru, paražas, dievības un zīmes saistībā ar tām, nosaucot tās, piem., Putniņš, Ķeksītis. Ja kopā ar Dieva zīmi — Āķīši, Kāsīši.

Tas ir pierādījums, ka Dieva un Māras zīmes tika “nomaskētas”.

Māras zīme kā zemes simbols ir horizontāla līnija _____ . Šādi tā simbolizē robežu starp kaut ko. Bet, kad tai iedod kustību, sāk veidoties dzīvība. To var salīdzināt ar gludu, noblietētu zemi, kur nekas neaug, vai gludu ūdens virsu, kas atgādina sastāvējušos un sasmakušu diķi. Dieva spēks to iekustina, un dzīvība var sākties, uzartā laukā un plūstošā ūdenī sāk ritēt dzīvība.

Māras zeme

Baltu rakstos šo zīmi sauc par Zemes māti un Veļu māti. Ta simbolizē sievišķo, pasīvo matēriju. Saules aplī šī zīme ieņem horizontālu stāvokli, atdalot debesis no zemes, gaismu no tumsas, dzīvību no nāves.

Māras liklocis

Vēl šo zīmi sauc par Māras ūdeņiem, Jūras māti, Ūdens māti, Piena māti.

Šī zīme izskatās pēc ūdens vilnīšiem. Tā simbolizē ūdeni, upi, jūru, pienu, kas ir dzīvības avoti:

Miļā Māra, Piena māte,
Dod man tavu labumiņu,
Lai pieniņš govīm tek
Kā no Māras avotiņa.

Veļu upe

Šī zīme simbolizē dzīves ritmu, te uz augšu — gaišais ceļš, te uz leju — tumšais ceļš. Tāpat tā ataino dzīvību (uz augšu) un nāvi (uz leju).

Viņpus upes tā dziedāja,
Kā tie Veļu suņi rēja.
Šaipus upes tā dziedāja,
Kā bitītes vivināja.

Meža māte

Par šīm zīmēm vispilnīgāk runā dainas.

Ai, zaļā Meža māte,
Zaļā skuju kažokā.
Tu ziemiņu pavadīji,
Pie eglītes sēdēdama.

Kas tur spīd, kas tur viz
Diža meža maliņā?
Meža māte sagšas auda
No sīkām lapiņām.
No sīkām lapiņām,
No sīkām skujiņām.

Jūras māte, Bangu māte

Ar zīmēm Māru gan sauca paligos, gan novirzīja, jo dažreiz tā nāca kā sodītāja.

Sudrabiņa viju viju
 Visgarām jūras malu,
 Lai nenāca mīļā Māra
 Vidzemē ziedu traukt.

Māru dainās sauc arī par čūsku, odzi, kūlainīti. Māra ir arī vēstnese, un vēsts var būt arī bēdīga. Tā var būt arī kā brīdinājums.

Kur tu teci, melna odze,
 Tumsiņā, vakarā?
 Dēlu mātei ziņu nesu,
 Dēliņš jūras dibenā.

Māras vārti

Šī zīme veidojas no diviem Māras līkločiem, kuru virsotnes satuvinās un attālinās. Var teikt — aizveras un atveras. Atveroties simbolizē gaismu, aizveroties — tumsu. Tāpat simbolizē dzemdi, kur pēdējais atvērumš ir piedzimšana. Simbolizē arī dzīvības un nāves miju. Šādā veidā dažviet attēlo arī Veļu laivu.

Vēl daži Māras līkloči

Šai rakstā Māras zīmi pastiprina Dieva zīme — sievišķo papildina vīrišķais.

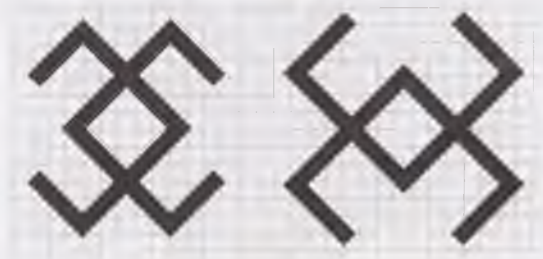

Šeit Māras zīmi sevī iekļauj Jāņa zīme, kas veido ģimenes, dzimtas aizsargrakstu.

No rītiņa celdamās,
Trīs vārdiņus vien sacīju.
Dieviņ, Laima, mīļā Māra,
Nāc manīmi palīgā.

Nesabiju biedējama,
Ne ceļā traucējama.
Dieviņš bij man ceļa draugs,
Laima ceļa rādītāja.

Vēža zīme, Krupīša zīme

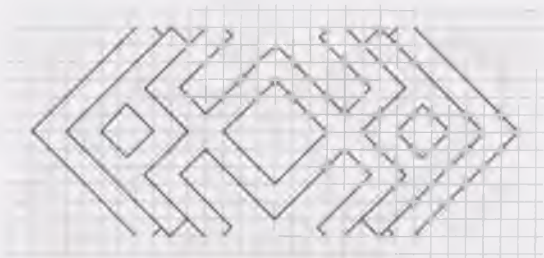
Vēzis simbolizē zemapziņu, intuīciju, un, tā kā Vēža zīme veidojas no divām Mēness zīmēm, tas attiecas arī uz Veļu māti, tāpat arī Krupīša zīme simbolizē nakts tumsu, lejas zemi — Māru.

Rakstos Vēzi var redzēt kopā ar Dārziņu, kurš attiecīgi asociējas ar Sauli.

Bet Krupīša zīme biežāk sastopama savienībā ar Mēness zīmi.

Izklausās sarežģīti, bet, runājot vienkāršāk, liekot rakstu rindā minētās zīmes, notiek tumsas un gaismas, dienas un nakts, Māras un Laimas mija.

Šo Vēža zīmi ieskauj un pastiprina citas zīmes. Pagriežot Vēža zīmi uz sāniem, veidojas Krupīša zīme, tad labi var redzēt, ka šīs zīmes veidojas no Dieva un Māras zīmēm, kuras pārklāj viena otru, un tad šāda zīme ir Sauļotais stabs.

Sauļotais stabs

Sauļoto stabu var redzēt dabā. Enerģētiski stiprajās dienās, kad Saule ir samērā tuvu horizontam, tomēr tā ir reta dabas parādība. Sauļoto stabu drīzāk var redzēt Saulgriežos, Lielās dienās, Mārtiņa dienas laikā.

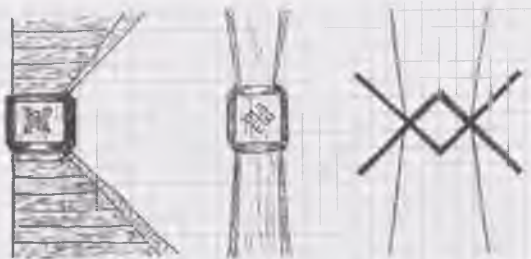
Par to, ka šī zīme ieņem svarīgu vietu senbaltu kultūrā, runā dainas.

Sauļotā staba zīme veidojas, krustojoties Dieva un Māras zīmēm, vidū izveidojot Saules zīmi.

Dieva garīgais spēks savienojas ar Māras materiālo pasauli, veidojot un dodot laimi, ko simbolizē Laima.

Dieviņš gāja rudzu lauku
Ar pelēku villainīti.
Pretīm gāja mīļā Māra,
Še būs laime pļāvējam.

Sauļoto stabu var redzēt senbaltu arhitektūrā. Šādas konstrukcijas balstu stabi bija gan telpu iekšpusē, gan lieveņu nojumēs.

Sauļotais stabs kā balsts ir redzams ne tikai arhitektūrā, bet arī dainās, kur tas ir vairāk domāts kā garīgais balsts.

Ļauni ļaudis priecājās
 Redzēj' mani panīkuš'.
 Dieviņš mani atspaidīja
 Sudrabiņa atspaidiem.

Redzēt šo dabas parādību ir liela veiksmē. Līdzīgi kā redzot krītošu zvaigzni, ir kaut kas jāiedomājas. Tapat, redzot Sauloto stabu, ir jāskaita stiprās dainas. Var skaitīt "Strauja, strauja upe tecēj". Ar to var atbrīvoties no enerģētiskajiem vampīriem. Stipra daina pret depresiju, neveiksmēm ir "Bēdu, manu lielu bēdu".

Interesanta līdzība ir ar indiešu jantrām. Dievs simbolizē debesis. Dievs ir attēlots ar zizli rokā, tam galu rotā trīsstūris ar virsotni uz augšu. Un Zemes māte, kura tur zizli ar trīsstūri, kam virsotne vērsta uz leju. Interesanti, vai tā ir tikai sakritība? Arī šeit abas dievības krusto ziņļus un veidojas "Saulotais stabs".

Man ir bijusi tā laime vairākkārt redzēt Sauļoto stabu un pat nofotografēt. Vērojot šo dabas parādību un skaitot dainas, es jutu neparastu emocionālo pacēlumu, kas saskan ar dainu.

Saule brauca augstu kalnu
 Spīdēdama, vizēdama.
 Zelta kronis rociņā,
 Vaska kurpes kājiņā.
 Saule savus kumeliņus
 Jūriņā peldināj'.
 Pati sēdēj' kalniņā,
 Zelta groži rociņā.
 Dieva dēli, Saules meitas
 Pār Daugavu rokas deva.
 Ka tie Zelta gredzentiņi
 Nesabira Daugavā.

Sādu skatu nevar aizmirst. Ir tāda sajūta — visā ķermenī ieplūst Saules dievišķā enerģētika. Skeptiķi teiks, ka tā ir ilūzija, gaismas spēle. Saules stari starp mākoņiem. Man viņi jāapbēdina. Tā tas nav.

Viens piemērs. Es stāvēju, elpu aizzurējusi, pie loga Dobelē un vēroju Sauļoto stabu, kad atskanēja zvans un klausulē Aija uztraukti izsaucās: "Agne, paskaties pa logu, ir Sauļotais stabs!" Vēlāk uzzināju, ka viņa tai brīdī bija Jelgavas rajonā. Es atrāvos no loga, paņēru fotoaparātu, uzskrēju darbnīcā, un man izdevās nofotografēt šo dabas brīnumu.

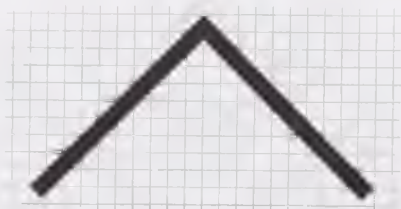

Šis raksts veidojas pamatā no Dieva un Māras zīmēm, centrālo vietu ieņem Saules zīme. Šo Sauļoto stabu pastiprina trīs Mārtiņa krusti, Māras krusti, divi Laimas krusti, kuri griežas — viens pa Saulei, otrs pret Sauli. Vidū Saulīte sēž Māras krēslā. Visā rakstā centrālo vietu ieņem Dieva zīme.

Dieva zīme

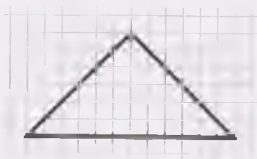

Dieva zīme — taisnleņķa trīsstūris ar virsotni uz augšu. Trīsstūra leņķis — 90° .

Senbalti zināja, zem kāda jumta jādzīvo. Ir izpētīts, ka ēka, skatoties no gala, veido zelta griezumu. Šādi būvētām ēkām jumts neieliecas, uz tā sniegs neuzkrājas tādā daudzumā, lai ielūztu. Aplūkojiet svešzemju arhitektu būvētās ēkas! Ēkas fasāde vienos kruzuļos, bet jumts sagādā nemītīgas problēmas.

Būvējot māju vai pirtiņu, arī saimniecības ēku, lieciet jumtu 90° slīpumā — un dzīvosiet Dieva paspārnē.

Dieva zīme ir primārā sastāvdaļa visām zīmēm un krus-tiem. Liekot Dieva zīmes dažādās kombinācijās, veidojas jau-nas zīmes, krusti un raksti.

Dieva zīmei var būt savienoti apakšējie zari. Tā var būt aizkrāsota, papildināta ar dažāda kupluma žuburiem un zariem.

Ienākot svešzemju vandaļiem, "kultūras, civilizācijas un īstās ticības" nesējiem, sākās senbaltu kultūras sistemātiska iznīcināšana. Aizliedza Dieva vārda lietošanu. To drīkstēja lietot vienīgi kontekstā ar taisno (nāves) krustu, iznīcināja svētvietas, spridzināja svētakmeņus, bēra ciet svētavotus, noraka svētkalnus. Daudziem svētkalniem paveicās, uz tiem sāka būvēt ciotokšņus un pilis, saucot tos par pilskalniem. Šī doma iepatīkās apķērīgajiem "iezemiešiem", un tie sāka izdomāt dažādus nostāstus par to, ka tieši šai kalnā bijusi kāda slavena ķeizara pils (piem., ķeizarkalns). Tā kā ienācējiem nenāca ne prātā veikt pētījumus, kas apliecinātu sacīto, lika mieru šiem kalniem, jo baidījās norakt kāda augstmaņa pilskalnu, vienkārši uzbūvēja jaunu pili. Diemžēl tāda viltība ilgi nestrādāja. Kad pār Latviju vēlās nākamais "civilizācijas" vilnis, tas noskaloja visus Rīgas svētkalnus, saglabājušies ir tikai to nosaukumi — Torņakalns, Čiekurkalns, Grīziņkalns, Katlakalns, Ziepniekkalns, Dzegužkalns u. c. Dzegužkalnā mēģina organizēt dažādus pasākumus — Jāņu svinēšanu, Lieldienas u. c. Lai daudz nerunātu, pateikšu tikai to, ka Dzegužkalnā senatnē bija mirušo dedzināšanas vieta. Pārējo seciniet paši. Sīkāk lasiet Ivara Vīka publikācijās.

Ienākot kristietībai, sākās nežēlīga senbaltu kultūras vērtību iznīcināšana. Iekarotājiem bija skaidrs: kamēr neiznīcinās zintniekus, baltos tēvus un mātes, krīvus un bramaņus, šo tautu viņiem nepakļaut. Dieva cilvēku tvarstīšana un slepkavošana notika visās baltu zemēs.

Saprātīgie baznīcas kalpi saprata svētvietu enerģētisko spēku un izmantoja savā labā. Sāka būvēt baznīcas pie svētvietam. Padomājiet, no kurienes baznīcā svētais ūdens? Tas ir svētavots. Kādēļ baznīcā visi uzmanīgi klausās sludinātājā? Šī vieta

atrodas uz uguns āderes krustpunkta, kura senāk bija iezīmēta ar lielu iezi. Rodas loģisks jautājums: "Kura kultūra ir senāka?" Un otrs jautājums: "Kāda nozīme ir slēgtajai Dieva zīmei gandrīz visās baznīcu freskās?" Tāpat šo zīmi var redzēt citu reliģisko celtnu fasādēs. Ja to pajautā, atskan atbilde: "Šis simbols ir saistīts ar augstākā spēka, Dieva, izpausmi." Jautājums: "No kurienes šī zīme ir atceļojusi?" Jau sen zināms, ka senbalti šo zīmi izmantoja un sauca Dieva vārdā daudzus tūkstošus gadu pirms kristietības rašanās. Zīmes radija vienlaikus ar daiņām, kuru vecumu datē ar 65* tūkstošiem gadu (Ivars Viks — vairākos izdevumos, "Latvju ceļotājs" u. c.).

Veļoties nākamajam "civilizācijas" vilnim, tautas izdomātā viltība par pilskalniem "nospēlēja" liktenīgo lomu. Daudzus pilskalnus (svētkalnus) noraka ļoti kvalitatīvās grants dēļ. Arī svētkalns kā nosaukums nevarēja glābt no senas civilizācijas nesaudzīgas iznīcināšanas.

Tā kā baltu zīme nemaz neizskatījās pēc kristietības simbola un vēlāk pat izrunāt Dieva vārdu bija aizliegts, ja nebija saistīts ar kristietību, tad atkal nostrādāja tautas atjautība, un Dieva zīmi sāka dēvēt par Kāsīti, bet slēgto zīmi par Kaudzīti. Dieva zīmei uzradās vēl viens nosaukums — Jumtiņš. Un tā viss, kas atradās latvieša sētā, tika apjums ar Dieva zīmi — Jumtiņu. Pie "Jumtiņa" tika bišu stropi, suņu būdiņas, akas, stabi. Visa sēta rotājās Dieva zīmēs, un neviens baznīckungs vai komsorgs nevarēja piesieties.

Latvieši izsenis zināja Dieva zīmes nozīmi un spēku. Zināja, ka mājas jumts jāveido kā Dieva zīme un tad būs laba dzīvošana.

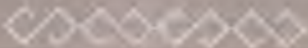
* Antons Rupainis.

Šai rakstā visas zīmes ir pakārtotas Dieva zīmei.

Šai rakstā Dieva zīme ņēmusi savā paspārnē gan Laimas slotiņas, gan Akas zīmi, Mārtiņa zaroto krustu un Laimas krustu. Šī raksta centrālo vietu ieņem dubultzalktis, kas nes auglības dabisko spēku.

Lietuvēna krusts

Lietuvēna krusts ir viena no spēcīgākajām zīmēm zintnieciskajā vērtējumā. Šo zīmi visi baltieši ir saņēmuši mantojumā Dieva aizsardzībai. Visi mēs savulaik vilkām tā saucamās "zvaigznītes", klausoties kaut ko garlaicīgu vēstures stundās. Skolotājs, redzot šo nodarbi, nodomāja: "Kādi "patriotiski" pionieri aug!" Bet īstenībā mēs zemapziņā neapzināti vilkām Lietuvēna krustus. Pateicoties Dievam un Lietuvēna krustam, mums izdevās izdzīvot uzspiestajos tumsības laikos, spēt sa-
prast un atcerēties īstās mūsu sentēvu garīgās bagātības.

Lietuvēna krustam ir milzīgs spēks, kas jāizmanto aizsardzībai un tikai tai. Viens no piemēriem. Izejot no mājas, "uzmetiet" uz ārdurvīm trīs Lietuvēna krustus un sakiet šādus vārdus: "Met, Dieviņi, Dieva krustu pār to manu mājas viet'. Dieviņ, sargā manu māju." Neviens zaglis netiks iekšā.

Senatnē, veicot aizsargrituālu, saimniecībai pa perimetru ievilka 27*, ja saimniecība liela — trīsreiz pa 27 Lietuvēna krustiem. Jāievēro šie skaitļi — 3, 9, 27, 81. Nedrīkst kļūdoties, lai "neiebrauktu" svešā mentalitātē. Tas var beigties slikti. Mums ir savi stiprie skaitļi un svešus nevajag. Iegaumējiet — senbaltu zīmes dotas aizsardzībai no tumsas spēkiem. Zīmes nedrīkst izmantot ļauniem mērķiem.

Ļoti svarīgi ir nejaukt Lietuvēna krustu ar tā saucamo piktogrammu vai Sātanistu zīmi. Tās ir divas pilnīgi atšķirīgas zīmes. Lietuvēna krusts un tā pareiza lietošana ir neapšaubāmi ar pluszīmi. Turpretī piktogramma tiek izmantota sātanistu rituālos, kur tiek pielūgti nelabā spēki un slavināta vardarbība.

Lietuvēna krusts atšķiras no piktogrammas ar staru novietojumu. Lietuvēna krusts "stāv" uz diviem stariem, uz kājām, bet piktogramma uz viena stara — uz "galvas".

Tāpat ir atšķirība starp Lietuvēna krustu un Zvaigzni. Lietuvēna krustu izvelk ar vienu vilcienu, atstājot vaļā kreiso staru. Tas ir nepieciešams, lai meditējot, vizuāli izbraucot pa zīmi, jūsu "sašmucētā" vai nogurusī enerģētika attīrītos un tīra iznāktu ārā. Toties Zvaigzne ir kā uzlikts zīmogs, un Zvaigznei ir agresīva, uzbrūkoša enerģētika.

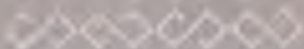
Lietuvēna krusts var būt arī ar septiņiem un deviņiem stariem. Izvilktais Auseklis arī ietilpst šai virknē. Tāpat kā Lietuvēna krusts, piecu, septiņu, astoņu un deviņu staru krusti domāti meditācijai sūtītās enerģētikas attīrīšanai.

Lietuvēna krustam ir īpaša vieta senbaltu zīmju rindā. Šī zīme izraisa dalītu attieksmi. Tāpēc ka ne visi izprot šīs zīmes pareizu lietošanu.

* 27 — trejdeviņi.

Ar šāda Lietuvēna krusta palīdzību viegli medīt, skaitīt dainas. Jūsu enerģētika attīrās un uzstrāvojas, ejot garām attiecīgo zīmju mājām.

Ja meditē ar šāda Lietuvēna krusta palīdzību, sūtītā enerģētika attīrās un saņem trīskāršu Lietuvēna krusta spēku un aizsardzību pret tumsas spēkiem.

Lietuvēna krusts ar septiņiem stariem, kuru papildina septiņi raksti no Saules, Jāņa un Dieva zīmēm. Šāds raksts kalpo kā vairogs.

Arī izvilkto Ausekļa zīmi var uzrakstīt ar vienu vilcienu, tas ir, sākot rakstu, atgriezieties izejas punktā. Ar šādu rakstu ļoti labi meditēt, skaitīt dainas, atpūtināt “uzvilkтус” nervus un saņemt spēku no vienpadsmit zīmēm.

Deviņu staru Lietuvēna krusts arī domāts meditācijai, ļoti labi noņem stresu un nogurumu. To papildina Dieva un Laimas zīmes, kas pastiprina iedarbību.

Nobeigums

Vēlos jūs, cienījamais lasītāj, iepazīstināt ar vienu manis izstrādātu rakstu. Šis raksts apvieno sevī gandrīz visu zīmju rindu. Lai šis piemērs kalpo jūsu fantāzijas lidojumam! Lai šis grāmatas nobeigums ir sākums neaptverami plašajā baltu zīmju un rakstu pasaulē! Ierosme katram veidot rakstus, izgreznojot savu

apkārtējo vidi nevis ar nesaprotamiem svešzemju kultūru simboliem, bet ar baltu zīmēm, no kurām var veidot brīnumainus rakstus, kuri ir ne tikai skaisti, bet nes mums saprotamu un vērtīgu informāciju un enerģētiku. Es nenoliedzu citu kultūru etnogrāfiju. Katrai tautai ir izveidojies savs skatījums uz apkārtējo pasauli, un tas ir apbrīna vērts, bet vai mums ikdienā jālieto citas mentalitātes radīti simboli? Vēlos uzdot jautājumu: "Kādēļ mūsu bērniem jāspēlējas ar ķīniešu drakoniem vai japāņu robotiem un pokemoniem? Kādēļ visas drēbītes izgreznotas ar piecu staru zvaigznēm?" Atbilde ir vienkārša. Šīs lietas ir svešas baltu tautu mentalitātei, tādēļ kaitīgas un izraisa agresivitāti, padara bērnus nervozus. Rodas atkarība no svešzemju spīguļiem. Rezultātā šādus ļaudis ir viegli pakļaut!

Mums ir sava garīgā bagātība. Mums ir savas zīmes un raksti, savi mūsdienu un mītiskie varoņi.

Vilksim bērniem drēbītes ar Saules zīmēm, izgatavosim rotaļlietas — Lāčplēšus, zaķēnus baltā, nevis zilā krāsā! Ēdīsim saknes un dārzeņus, kas izaudzēti mūsu klimatiskajā zonā.

Esmu pārliecināta, ka tad bērni augs veselīgi, garīgi līdzsvaroti, cienīs vecākus un godās senčus.

Baltu zīmes un raksti sargās no viltus praviešiem un tuvinās Dievam!

Izziņas avoti

- I. Jansone, I. Viks. *Latvju ceļotājs*. Rīga, 1999
E. Brastiņš. *Latviešu ornamentika*. Rīga, 1923
M. Grīna, M. Grīns. *Latviešu lietiskā daiļrade*. ASV, 1986, 1990
G. Ivanova, I. Madre. *Jostu raksti*. Rīga, 1968
G. Zemītis, V. Rozenberga. *Senču raksti*. Rīga, 1991
A. Rupainis. *Arheolingvistika*. ASV, 1967

Saturs

Ievads	5
Auseklis	9
Laimas krusts, Ugunskrusts, Pērķona krusts, Kāškrusts	19
Laimas slotiņas	29
Laimas laipas	31
Dzīvības zīme	34
Jumja zīme	39
Mārtiņa krusts	43
Saules krusts, Staru krusts, Zvaigznes zīme	48
Akas zīme, Dārziņa zīme	51
Dārzu dārzs	54
Zalkša zīme	59
Saules zīme	62
Mēness zīme	69
Ūsiņa zīme	72
Saules koks	76
Māras krusts, Krustu krusts, Ugunskrusts	78
Dieva krusts, Zelta krusts, Slīpais krusts	84
Māras zīme	90
Māras zeme	91
Māras līklocis	92
Veļu upe	93
Meža māte	94
Jūras māte, Bangu māte	95
Māras vārti	96
Vel daži Māras līkloči	97
Vēža zīme, Krupīša zīme	99
Sauļotais stabs	102
Dieva zīme	106
Lietuvēna krusts	110
Nobeigums	117
Izziņas avoti	119

Uz akmeņa malku cirtu,
Strautā kūru uguntiņ'.
Lai sildāsi tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

Kā enerģētiski attīrīties, skaitot dainas?

Kā medītēt, izmantojot senbaltu zīmes un rakstus?

Kā sevi aizsargāt ar senbaltu zīmju un rakstu palīdzību?

Uz šiem jautājumiem atbildes atradīsiet unikālajā grāmatā "Senbaltu spēka zīmes un raksti". Autore apraksta katru zīmi, smalki izstāstot tās enerģētisko vērtību. Katrai zīmei ir piemeklēta atbilstoša latvju daina, kuru skaitot var medītēt.

Iemācies uzzīmēt savu zīmi, kura palīdzēs nosargāt laimi, satiecību, veselību!

Sargā sevi ar senbaltu zīmēm un rakstiem!

ISBN 978-9934-11-304-8

9 789934 113048

JUMAVA

